

מ"ת 17946/05/15 - מדינת ישראל - פמת"א נגד אביאל וואהל, ליאור גרינברג, עמרם עמור כהן, ניר דבח, אלון מימון, שי אשולי, רועי אשולי, יעקב קובי (מרציאנו) יום טוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 17946-05-15 מדינת ישראל נ' וואהל (עציר) ואח'
בפני השופטת דניאלה שריזלי
המבקשת
מדינת ישראל - פמת"א (פלילי) ע"י ב"כ עו"ד קלאודיה בילנקה,
עו"ד מוריה גרין

נגד
המשיבים

1. אביאל וואהל (עציר)
- ע"י ב"כ עו"ד משה שרמן ועו"ד יצחק איצקוביץ'
2. ליאור גרינברג (עציר)
- ע"י ב"כ עו"ד יצחק איצקוביץ' ועו"ד חיה ציון-זכאי
3. עמרם עמור כהן (עציר)
- ע"י ב"כ עו"ד דוד יפתח ועו"ד יגאל דותן
4. ניר דבח (עציר)
- ע"י ב"כ עו"ד משה יוחאי ועו"ד שני דרי
5. אלון מימון (עציר)
- ע"י ב"כ עו"ד דורון נוי
6. שי אשולי (עציר)
- ע"י ב"כ עו"ד שי נודל
7. רועי אשולי (עציר)
- ע"י ב"כ עו"ד שי נודל
8. יעקב קובי (מרציאנו) יום טוב (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד משה יוחאי

החלטה

בתאריך 11.5.15 ניתנה למבקשת אורכה בת 30 ימים להוצאת תעודת חיסיון בתיק.

עתה עותרת המבקשת להארכת המועד להוצאת תעודת החיסיון ב-45 ימים נוספים.

לבקשתי, פנתה הפרקליטות לבאי כוח הנאשמים, ונמסר כי קיימת התנגדות לבקשה.

שקלתי הבקשה והתנגדות הסניגורים, כפי שנמסר לי.

להלן הכרעתי:

א. כנקודת מוצא ייאמר, כי החוק איננו קובע מהו המועד להוצאתה של תעודת חיסיון בתיק. אלא שחזקה הוראת המחוקק המקנה בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], (להלן: **חסד"פ**) לנאשם המואשם בפשע או בעוון זכות לעיין ולהעתיק את חומר החקירה ורשימת חומר החקירה שבידי היחידה החוקרת. מן הצד האחר, זכות העיון איננה תופסת ביחס לחומר **"שאי גילוי מותר או שגילוי אסור לפי כל דין"** (סעיף 78 לחסד"פ). הגישור בין השניים מחייב שתצטייד התביעה בתעודת חיסיון מיד עם הגשתו של כתב האישום, כדי שלא תיפגענה זכויות הנאשם. הדברים אינם

ב. המציאות מורה כי התביעה מתקשה לא אחת, עקב צרכי החקירה, ובשל מורכבותן של הפרשות הנחקרות, להצטייד בתעודה חיסיון קודם שגובש כתב האישום. הקשיים אינם רק טכניים או מעשיים. מדובר בקשיים הנובעים מסוג החומר שנאסף, ומהצורך להפעיל שיקול דעת רחב היקף ולקבוע איזה חומר טעון חיסיון ואיזה לא קודם שיוחלט מה הם האישומים המיוחסים לחשוד זה או אחר. על אחת כמה וכמה, כאשר הפרשה הנחקרת היא מורכבת ורחבת מימדים, כגון הפרשה נשוא תיק זה, שבו 8 נאשמים, והעבירות המיוחסות להם הן ברף חומרה גבוה.

ג. מצב דברים זה מתנגש תדיר עם החובה לאפשר לנאשם לעיין מיד עם הגשת כתב האישום במלוא החומר המבסס את האישומים נגדו. יתרה מכך, הדעת נותנת כי קודם שמתגבש חומר החקירה לאישומים המורכבים מעובדות והוראות חיקוק יתקשה התובע לבחון את חיוניותו של חומר זה או אחר להגנה ויתקשה לערוך את האיזונים החיוניים, ולברור בין הגנת הנאשם לבין האינטרסים הציבוריים המוגנים שאמורים לחסות בצל תעודת החיסיון, והם ראויים להגנה. מלאכה כזאת איננה יכולה להיעשות כלאחר יד. הכנת התעודה צריך שתיעשה ביישוב הדעת ובזהירות המתחייבת, שאם לא כן עלולות להיווצר טעויות שתיפגענה בזכויות הנאשם ובאינטרס הציבור. כורח מציאות זה כופה על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לעיין בתעודת החיסיון מוקדם ככל האפשר כנגזרת של זכותו למשפט מהיר, לבין המציאות שעמה נדרשות רשויות אכיפת החוק להתמודד ואינטרס ההגנה על הציבור ומיצוי הדין עם נאשמים [בש"פ 6883/11 בטיטו ואח' נ' מדינת ישראל (2.10.2011)].

ד. בשל הקשיים שצינתי, עליהם עמד בית המשפט העליון שוב ושוב, התפתחה הפרקטיקה, לפיה, מבקשת התביעה מבית המשפט, בסמוך להגשת כתב האישום, אורכה להוצאת תעודת חיסיון, כפי שמנחה אותה הפסיקה [בש"פ 8896/06 בוסקילה נ' מדינת ישראל (15.11.2006); בש"פ 6883/11 הנ"ל], כשבכוונתה לעמוד בפרק הזמן שהוקצה. בקשה למתן אורכה להוצאת תעודת חיסיון מאפשרת לבית המשפט לפקח באופן הדוק על סבירותו של פרק הזמן הדרוש להוצאת התעודה ביחס לסיבות העיכוב, תוך איזון ראוי בין אלה מחד גיסא, לבין זכותו של הנאשם למשפט מהיר מאידך גיסא.

ה. האמור לעיל מעביר אותי למקרה הפרטי. התביעה נהגה כיאות וכמקובל וביקשה אורכה להגשת תעודת חיסיון. נעתרתי בזמנו לבקשה בחלקה, והארכתי את המועד ב-30 ימים, ולא ב-45 כמבוקש. בהתחשב בנתוני הפרשה מרובת הנחקרים שהפכו נאשמים; בהתחשב באילוצי הזמן שנדרש לריכוז חומר החקירה; והזמן הנדרש אובייקטיבית למיון חומר החקירה והפרדת החסוי מהגלוי, אך מובן הוא טיב האיזון שנדרש בית המשפט לעשות בין האינטרסים שמנתי לעיל.

במכלול הנסיבות, אני נעתרת לבקשה, ומאריכה את המועד כמבוקש, מיום 10.6.15.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ה, 16 יוני 2015, בהעדר הצדדים.